

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε΄

28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927

ΔΡΙΘ 5

ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐπανάλαβε τὰς ἐργασίας της, διακοπείσας ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων. Δύναται νὰ λεχθῆ, ὅτι κατ' οὐσίαν τώρα μόλις ἀρχίζει τὸ κύριον καὶ οὐσιαστικὸν κοινοβουλευτικὸν ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Διότι τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἐχρησίμευσε μᾶλλον πρὸς κατατοπισμὸν εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα εὔρην ὑψούμενα ἐνώπιόν της ἡ οἰκουμενικὴ κυβέρνησις. Τὰ ζητήματα, ἅτινα ἀναμένουσι τὴν λύσιν των, εἶναι καὶ πολλά, καὶ σπουδαῖα, καὶ δυσεπίλυτα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπαιτοῦσι σύντονον ἐργασίαν καὶ βαθεῖαν προσοχὴν καὶ λεπτότητα χειρισμοῦ, μάλιστα δὲ πάντων ἔφεισιν θετικὴν τῶν διευθυνόντων τὰ τῆς χώρας πολιτικῶν ἀρχῶν. Εὐτυχῶς πολλαχῶς μέχρι τῆς σήμερον κατεμαρτυρήθη, ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ προϋποθέσεις ὄντως ὑπάρχουσι παρ' αὐτοῖς, τεκμήριον δὲ ἀλάνθαστον τοῦ πόθου αὐτῶν, ὅπως ἡ χώρα συναρρομένη εἰς ἑαυτὴν ἐκ τῆς ζάλης τῶν τοσοῦτων καὶ τηλικούτων σάλων ἀνορθωθῆ εἰς ζωὴν ὁμαλὴν καὶ κανονικὴν, εἶνε αὐτὸς οὗτος ὁ οἰκουμενικὸς πολιτικὸς συνασπισμὸς καὶ ἡ συνοχὴ του. Ὅθεν πᾶσα ἐγγύησις ὑπάρχει, ὅτι πάντα τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα θὰ εὔρωσι τὴν πρέπουσαν λύσιν των.

Ἄς μὴ θεωρηθῆ ἔνοχλητικόν, ὅτι καὶ σήμερον θεωρεῖται εὐκαιρὸν νὰ ὑπομνησθῆ ἔτι ἀπαξ ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς «Ἐκκλησίας», ὅτι μετὰ τῶν ἐπιλυτέων ζητημάτων εἶναι καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν. Ἐνεκα τῶν μεσολαβησασῶν ἀνωμαλιῶν καὶ περιπετειῶν, ἐκκρεμῆ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, καταστὰν τὰ μάλιστα ὁξὺ κατὰ τὴν δικτατορίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀμέσου δεόμενον λύσεως. Ἡ Ἐκκλησία, θρησκευτικὸν οὖσα ἴδρυμα καὶ φαινομενικῶς ὅλως ἀσχετον πρὸς τὸ πολιτικὸν συγκρότημα, δὲν ὑποπίπτει ἀμέσως εἰς τὰ ὄμματα τῶν περὶ τὰ πολιτικὰ ἀσχολουμένων, καὶ διὰ τοῦτο συνήθως δὲν παρέχεται ἡ δέουσα προσοχὴ καὶ εἰς αὐτήν, ἤτοι εἰς τὰ ζητήματά της, ἐκ μέρους των. Ὡς δὲ ἐν καιρῷ ἀπὸ τῶν σελίδων τούτων εἶχε τονισθῆ προσηκόντως, κατὰ τὴν τελευταίαν

προεκλογικὴν κίνησιν ἡ Ἐκκλησία ἀπουσίασε τέλεον ἀπὸ τὸ ὀπτικὸν πεδῖον πάντων τῶν πολιτικῶν, οὐδὲν δὲ ταύτην τὴν φορὰν οὐδαμοῦ ἠκούσθη περὶ αὐτῆς, καίτοι καὶ αὕτη συνεβάστασε μετὰ τοῦ ὄλου ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ βάρος τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθουσῶν συμφορῶν, συνεστέναξε δὲ καὶ συνῴδινεν ἐφ' οἷς πάντες ἐπάθομεν, ἀλλὰ καὶ συνωργίσθη κατὰ τῶν ἀποπειραθέντων νὰ καταπατήσωσιν αὐτὴν δικτατόρων, μόνη δὲ καὶ σθεναρῶς ἀντετάχθη κατὰ τῶν βεβήλων αὐτῶν διαθέσεων.

Δὲν θὰ παύσωμεν νὰ τονίζωμεν ὅτι ἡ ἄγνοια αὕτη τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Πολιτείας δὲν εἶναι ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς δευτέρας. Δὲν πρόκειται νὰ λεχθῆ ὅτι εἶναι ἀνακόλουθος προκειμένου περὶ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας· τοῦτο ἤδη ἀνεπτύξαμεν ἄλλοτε. Ὅτι θέλωμεν νὰ εἴπωμεν σήμερον, εἶνε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ καὶ συμφέροσα. Δὲν δύναται ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία νὰ ἀγνοῖ τὴν ἐν ἑαυτῇ ἑλληνικὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι ἐκοῦσα ἄκουσα ἔχει αὐτὴν καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Εἶνε μὲν ἴδρυμα θρησκευτικόν, τοῦ ὁποίου ὁμως ἡ ἔκτασις συμπύπτει σχεδὸν μέχρις ἀκριβείας πρὸς τῆς πολιτείας τὴν ἔκτασιν. Ἡ Ἑλλάς ἴσως εἶναι τὸ μόνον κράτος, τοῦ ὁποίου πάντες σχεδὸν οἱ πολῖται εἶνε ὀρθόδοξοι, ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς ἐπόψεως κυριολεκτεῖ τὸ Σύνταγμα λέγον ὅτι ἡ ἐπίσημος θρησκεία τοῦ ἑλλην. κράτους εἶνε ἡ ὀρθόδοξος, ὅπερ ταῦτὸν ὡσεὶ ἔλεγε: τὸ Ἑλληνικὸν κράτος εἶνε ὀρθόδοξον. Τούτου οὕτως ἔχοντος, ὅταν τὸ κράτος ἀτενίσῃ πρὸς τὸν Ἕλληνα, βλέπει αὐτὸν συγχρόνως καὶ ὡς πολίτην του καὶ ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησίας του. Τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι δὲν δύναται, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀδιαφορῆ πρὸς τὸν πολίτην του ὡς πρὸς μέλος τῆς ἐκκλησίας του, διότι παραλλήλως πρὸς τὰ ἄλλα του διαφέροντα, ὁ πολίτης ὁ ὀρθόδοξος ἔχει καὶ θρησκευτικὰ διαφέροντα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνώτερα καὶ ὑψηλότερα τῶν λοιπῶν. Τὸ κράτος, ἐν τῇ ἀποστολῇ του νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν του δὲν πρέπει νὰ λησμονῆ, ὅτι ἕκαστος τούτων δὲν εἶνε μόνον μία ἐνσώματος νομιστικὴ μονάς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἄτομον, ὡς τοιοῦτος

δὲ ὁ πολίτης ἀνήκει περισσότερο εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν του, ἢ εἰς τὴν πολιτείαν.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἐπόψεως ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὸν φυσικώτερον βοηθὸν τῆς πολιτείας. Ἡ Ἐκκλησία, δι' ὧν μέσων διαθέτει, οἰκοδομεῖ τὰ μέλη τῆς εἰς καλοὺς χριστιανούς καί, κατ' ἀκολουθίαν, εἰς χρηστοὺς πολίτας, αὐτὸ δ' ἀκριβῶς ἐπιθυμεῖ καὶ ἡ πολιτεία διὰ νὰ ἐφαρμοζῇ τοὺς νόμους εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρας περιπτώσεις, καὶ ἀκοπώτερον. Τὰ δὲ μέσα τῆς θρησκείας, δι' ὧν ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομεῖ, εἶναι καὶ τὰ ἀμεσώτερον εὐεργετοῦντα, καὶ τὰ βαθύτερον ἐπηρεάζοντα. Ἄς βοηθηθῇ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία νὰ δρᾷ ἐλευθέρως, ἢ, τουλάχιστον, ἕως μὴ παρὰ κωλύεται τὸ ἔργον τῆς ἀνέτου οἰκοδομῆς, ἀφοῦ ὄχι μόνον κατ' οὐδὲν παραβλάπτει αὕτη τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ καί, ἐξ ἐναντίου, ὠφελεῖ αὐτὴν ἀνυπολογίστως.

Ἀπὸ τοιούτων προϋποθέσεων ὀρθωμένη ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ θεωρήσῃ μεταξὺ τῶν μελετητέων καὶ ρυθμιστέων μεγάλων καὶ ζωικῶν τῆς χώρας ζητημάτων καὶ τὸ ζήτημα τὸ ἐκκλησιαστικόν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει δύο κυρίας ὄψεις, τὴν κανονικὴν καὶ τὴν οικονομικὴν. Πρώτιστα πάντων δὴλα δὴ δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ κανονικὸς χαρακτὴρ τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεώς της· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς αὐτὴν ἡ ποικιλοτρόπως διαρπαγεῖσα κτημοσύνη αὐτῆς, διὰ νὰ ἐκτελεθῇ τὸν προορισμὸν της. Ὑπ' ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς ὄψεις τὸ ζήτημα τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἶνε λίαν ἀπλοῦν, δὲν ἀπαιτεῖ δ', ἐπομένως, οὔτε δυνάμεων πολλῶν δαπάνην, οὔτε χρόνου πολυτίμου κατασπατάλησιν. Διὰ τοῦτο ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ κυβερνήσις καὶ ἡ Βουλὴ, εὐρισκόμενοι πρὸ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης, θὰ ἐπιληφθῶσι καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἵνα παρὰσχωσιν εἰς αὐτὸ ἀπαξ διὰ παντός τὴν ὀριστικὴν καὶ πρόπουσαν λύσιν, ἐν τῇ βεβαίωτητι ὅτι, ἐνῶ αὕτη δὲν θὰ ζημώσῃ τὴν πολιτείαν, θὰ ὠφελήσῃ ὅμως τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρονται καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πολιτεία.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Κωνσταντῖνος Σ'.

Ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν πρὸς ὀριστικὴν ἐγκατάστασιν ἡ Α. Θ. Π. ὁ τέως Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ὁ Σ'. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μακαροῦ Προέδρου αὐτῆς ἔσπευσε νὰ δεξιωθῇ τὴν Α. Θ. Π. μετ' εὐλαβείας καὶ νὰ διατρανώσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν, μετ' ἧς θὰ περιβάλλῃ ἐν τοῖς κόλλοις τῆς τὸν μαρτυρικὸν πρωθιεράρχην, τὸν βαστά-

ζοντα ἐν τῇ ψυχῇ του τὰ στίγματα πονηρῶν ἡμερῶν, αἵτινες εἶχον συγκλονήσει οὐ μόνον τὴν ψυχὴν ὀλοκλήρου τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς λοιπὰς ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας, καὶ τὴν χριστιανικὴν Ἑυρώπην ὀλόκληρον. Ἡ Α. Θ. Π. ἀναπαυομένη ἐν μέσῳ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἕως εἶνε βεβαία ὅτι εὐρίσκεται «οἴκοι», καὶ ἕως ἀντλή ἐκ τῆς ἀγάπης τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῆς παραμυθίας τὴν ἀνακούφουσιν.

Ἱερατικαὶ Σχολαί.

Ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Θεόδ. Βελλιανίτης μετὰ πικρίας ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ ἐσχολίασε τὴν φερομένην ὡς ἐπικειμένην κατάργησιν τῶν Ἱερατικῶν σχολῶν, τὰς ὁποίας αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς ἴδρυσεν πρὸς παρασκευὴν κλήρου δυνάμεου τὸ μὲν ν' ἀναπτύξῃ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τοῦ λαοῦ, τὸ δὲ ν' ἀδείξῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοδιδασκάλων, ἐφ' ὅσον οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν τούτων μορφοῦνται καὶ παιδαγωγικῶς πρὸς τούτον ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν. Καὶ ἡ μὲν πρόθεσις καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ τέως ὑπουργοῦ εἶναι ἀναντιρρήτως ἀξέπαινοι, ἀλλ' ἡ σπουδὴ, μετ' ἧς αἱ σχολαὶ αὗται εἶχον συσταθῆ, καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας αὐτῶν ὤπῃσαν ἄστοχοι, ἐκτὸς ἐξαιρέσεών τινων. Ἡ ἐν τῇ μονῇ τῆς Πεντέλης ἰδρυθεῖσα σχολή, εἰς ἣν ὁ κ. Βελλιανίτης ἀφιερῶν ἰδιαίτερον λόγον, ἐλειτούργησε κάκιστα, καὶ ἄλλαι δὲ σχολαὶ πάσχουσιν ὀργανικῶς ὥστε νὰ μὴ εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητοι αἱ περὶ καταργήσεως τινῶν τούτων ἀδύνατον ἐξ αὐτῶν σκέψεις. Οὐχ ἦττον καλὸν θὰ ἦτο, πρὶν ἢ ἐφαρμοσθῇ τοιαύτη εἰλημμένη τυχὸν ἀπόφασις, νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπισταμένως, διότι εἶνε πιθανὸν νὰ εὐρεθῇ καλλίτερα λύσις διὰ μεταρρυθμίσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ σκοπιμώτερον ὑπὸ συνεχῆ ἀνωτέραν ἐποπτείαν.

Ἡ ἀγωνία τοῦ κλήρου.

«Πενόμεθα κοὶ δεινοπαθεῦμεν. Ἰκετεύομεν Ἱεράν Σύνοδον καὶ Κυβέρνησιν ἐπισπεύσει λύσιν οικονομικοῦ ζητήματος ὅπως γόητρον Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἀνυψωθῇ καὶ κλήρος ἐπιτελῇ ἀπερισπάστως ὑψηλά του καθήκοντα». Εἶνε τοῦτοπρόσφατον τηλεγράφημα ἐκ τῶν πολλῶν, τὰ ὁποία μετ' ἀγωνίας διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ πενομένου ἐπαρχιακοῦ κλήρου πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν κέντρον. Τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ ἀπειράριθμοι παρομοίου περιεχομένου ἐξαποστέλλονται ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν εἰς Ἀθήνας· ἐάν δὲ μελετηθῶσι κατὰ σειράν χρονολογικὴν, θὰ διατρανωθῇ μία προϊούσα ἀγωνιώδης προσδοκία, ἡ ὁποία σήμερον φθάνει τὰ μόλις ἀνεκτὰ ὄρια. Σημειούμεεν παρ' ὧν καὶ ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Ἐπὶ τέλους!

Ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὀρθῶν τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναγράφεται, ὅτι ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐν Κάρλοβιτς Κολλεγίου τῶν ὑπερορίων ρώσων Ἱεραρχῶν μητροπολίτης Ἀντώνιος δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρωθιεράρχην τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας σεβ. Διονύσιον ἐδηγελίσαστο ἐπ' ἐσχάτων, ὅτι «ἡ Ρωσικὴ ὑπερορία Ἐκκλ. κλ. σία θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κοινωνίαν αὐτῆς μετὰ τῆς ὀρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας», ἀναγνωρίζουσα οὕτω αὐτὴν ναυτόνομον. Δὲν ἐλησημονήθησαν ἀκόμη αἱ ἀπρέπειαι,

τὰς ὁποίας ἐπέτρεψεν εἰς ἑαυτὸν ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀιτάνιος ἐναντίον καὶ ζώντων καὶ τεθνεώτων Οἰκουμενικῶν Πατριάρχων, οἵτινες παρεχώρησαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτονομίαν εἰς τὴν ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν μέχρι χθὲς δὲν ἀνεγνώριζεν ἡ Α. Σ. Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἢ μὴ ἀναγνώρισις αὕτη ἦτο αἰσθητὴ ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ καθ' ἑλίου, ἂν δ' ὁ σεβασμιώτατος προσδοκᾷ νὰ ἀκούσῃ ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ἀνεκουφίσθη ὁ ὀρθόδοξος κόσμος, δὲν ἐξετάζομεν. Ὅτι ὅμως εἶνε ἀρκούντως διαφανὲς ἀποβαίνει πρόδηλον ἐκ τοῦ ληφθέντος ἀντισταθμισματός: ἢ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς ἀντάλλαγμα ἀνεγνώρισε τὸ κολλέγιον τοῦ Κάρλοβιτς ὡς «Ἀπτόνομον ὑπερόριον Ρωσικῆν Ἐκκλησίαν» μετὰ καινικῆς ἐξουσίας κτλ. Καὶ περὶ αὐτοῦ πάντως ἐπρόκειτο.

Ἄλλαχού διδου ν...

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς Ἐκκλησίας δημοσιευθὲν τμήμα τοῦ «Ὁργανικοῦ Νόμου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς «Ρουμανίας» θὰ παρατήρησαν βεβαίως τὴν ἀντίθεσιν, τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ὡς πρὸς τὴν περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀντίληψιν. Ἐν Ρουμανίᾳ ἡ ρουμανικὴ πολιτεία θεωροῦσα τὴν ἐν τῷ ρουμανικῷ Κράτει ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς σπουδαῖον παράγοντα διὰ τὴν ἠθικοποίησιν καὶ τὸν ἐξανθρωπισμὸν τῶν πολιτῶν, δίδει ἐκ τοῦ θησαυροῦ της εἰς τὴν Ἐκκλησίαν της εἴτε ὁσάκις αὕτη ἔχει ἀνάγκας, εἴτε καὶ κατ' ἀρχήν. Τὸ Κράτος—λέγεται ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ—θὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς συμπλήρωσιν...», καὶ «μισθοδοτεῖ τὸν κληρὸν ἐν ἁρμοσίᾳ πρὸς τὸ μισθολόγιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ πρὸς κάλυψιν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἐλλειμμάτων». Καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 «τὸ Κράτος θὰ παρέχῃ.. διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας δλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας ὑλικά βοηθήματα...». Ἐνφ δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 θεωρεῖται τὸ ἀναπαλλοτριώτον τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν, τὰ δὲ ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα κηρῶσονται ὑπὸ τῆς Πολιτείας «πράγματα ἱερά, καὶ ἐκτὸς ἐμπορίου, καὶ μὴ προσβαλλόμενα, μὴδὲ ὑποκειμένα εἰς κατάσχασιν εἴτε ἀπαλλοτριώσιν», ἐξ ἄλλου κατ' ἀρχήν, ἦτοι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἔχη περιουσίαν ἢ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος εἰς ἐκάστην μὲν ἐπισκοπὴν δίδει ἀνά 100 ἐκτάρια γῆς ἀροσίμου, (ἦτοι 1 ἑκατομμ. τετρ. μέτρων), εἰς ἐκάστην δὲ μητρόπολιν ἀνά 200 ἐκτάρια (ἦτοι 2 ἑκατομμ. τετρ. μ.) ὁμοίας γῆς. Παρεκτὸς τῶν ἐκτάσεων τούτων τὸ κράτος δίδει εἰς ἐκάστην μὲν ἐπισκοπὴν ἀνά 300 ἐκτάρια δάσους, εἰς ἐκάστην δὲ μητρόπολιν ἀνά 500 ἐκτάρια δάσους. Τὸ δὲ μέγιστον, «ἢ πληρωμὴ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἀσφαλείας (πρὸς φύλαξιν) τῶν δασῶν τούτων παραμένει εἰς βάρος τοῦ κράτους» (ἄρθρ. 41, 1). Ἐν Ἑλλάδι τί γίνεται; Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα δὲν θεωροῦνται ἱερά ὑπὸ τοῦ κράτους: ἱερατικὰς, φέρ' εἰπεῖν, σχολὰς μετατρέπει ἀσφαρέτως εἰς σχολὰς ἀστυνομικὰς. Τὸ κράτος ἀντὶ νὰ ἐπέρχεται ἀρρωγὸν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας, ἀπ' ἐναντίας ἔχει θέσει ἀπὸ πολλοῦ χεῖρα ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων της, πρὸς δαπάναν διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἀπὸ τινος δὲ χρόνου προέβη εἰς τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν κτημάτων της χάριν μάλιστα εὐπόρων προστατευομένων του. Τὸ κράτος ὄχι μόνον δὲν μισθοδοτεῖ τὸν κλη-

ρον, ἀλλὰ καὶ προσπαθεῖ παντοτρόπως νὰ περιαγάγῃ εἰς ἀπόγνωσιν τὴν Ἐκκλησίαν τὴν Ὁρθόδοξον—μόνον τὴν Ὁρθόδοξον δῆλα δὴ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἰδικήν του—στεροῦσα αὐτὴν τῶν μέσων, δι' ἃ ἠδύνατο αὕτη νὰ ἀποκτήσῃ κληρὸν ἔστω καὶ μὴ ἀνεπτυγμένον. Τούτων δ' οὕτω τερατοουργουμένων ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει, μὴ ζητεῖτε τὴν ἀφάνταστον πολυτέλειαν «ἐκταρίων ἀροσίμου γῆς» καὶ «δασῶν» προσφερομένων εἰς τὰς μητροπόλεις ὑπὸ τοῦ κράτους. Ταῦτα δίδονται ἀλλαχού, ὅπου πρὸ πολλοῦ καὶ καλῶς κατενοήθη ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἐθνικὴ σημασία τῆς Ἐκκλησίας ..

Ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὀλόκληρον τὸν κόσμον καταπλήξασα ἀπόρριψις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας, ἀφαίεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπιτοίαν καὶ ἐπιμονὴν προπαγανδῶν, τὴν ὁποίαν ἐνήργουν κατ' ἀεθῆς ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συνθήκης αἱ ἐν Ἀμερικῇ θεροσκευταὶ ὀργανώσεις. Τὰ διάφορα ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις χριστιανικὰ συγκροτήματα θεωρήσαντα τὴν συνθῆκην ἐκείνην ὡς ἀννιχριστιανικὴν καὶ ἀνῆθικον συμβιβασμὸν τῶν χριστιανικῶν δυάμεων πρὸς τὴν γαυριώσαν Τουρκίαν ἐπὶ ζῆμ' αὐτῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν, ξένα δὲ πρὸς τὰ πλουτιστικὰ συμφέροντα τῶν διαφορῶν οἰκονομικῶν ὁμίλων, διὰ τοὺς ὁποίους αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων εἶνε μὴδὲν ἀπέαυτι τῶν φράγκων καὶ τῶν δολλαρίων, ἀκώρθησαν νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὴν πλειονότητα τῶν γερουσιαστῶν σφοδρὰ ἀγανάκτησιν γατὰ τῆς ἀντιχριστιανικῆς ταύτης συνθήκης. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως δὲν θὰ ἔκπερε νὰ ἐμψάισθῃ ἀπροσδόγητον διὰ τοὺς αἰ ἐπιπολαίως μόνον γινώσκοντας τὴν θέσιν αἰ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν τεραστίαν πραγματικῶς δύναμιν τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ μεγάλη ἐκείνη χώρα τῆς ἐτεταμένης κερδοσκοπίας ἀποτελεῖ συγχρόνως ἀπέραντον ἰδεολογίας καὶ πρακτικῆς φιλαθροπίας πεδόν, ἐν τῷ ὅπο' αἱ ὑλικά δυνάμεις εὐκόλως καθίστανται ὑποχείριον ὄργανον τῶν χριστιανικῶν πνευματικῶν ἰδανικῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 24 το. μ. ἀφίκετο προερχόμενος ἐκ Χαλκίδος ὁ πρῶν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ΣΤ'. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προϋπήνησεν αὐτὸν ἐν τῷ σιδηρ. σταθμῷ καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παραλαβὸν δὲ αὐτὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν ἐν τῷ προαστείῳ Ἀθηνῶν Νέα Φιλαδέλφειᾳ κατοικίαν του, ἐν ἣ καὶ θὰ παραμείνῃ ὁ Πατριάρχης Η Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσκέφθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, 26 το. μ., τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς δύο τακτικὰς συνεδριάσεις κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

—Ἡ Ἀ. Ἱερὰ Σύνοδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν ἐπι-

κιμένην συζήτησιν τοῦ συντάγματος ἐν τῇ Βουλῇ, δι' ἐγγράφου ἀπὸ 11 παρελθόντος μηνὸς παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς ἐξῆς αὐτῆς συστάσεις. 1) Θεωρεῖ ἀπαραίτητον, προκειμένου περὶ Συντάγματος ὀρθοδόξου Κράτους, νὰ μὴ παραλειφθῇ ἢ ἐπὶ πάντων τῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους ἐκδοθέντων Συνταγμάτων ἐπιγραφὴ, «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος». Τοῦτο ἀποτελεῖ παράδοσιν ἱερὴν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ παραβιάσῃ τὸ νέον Σύνταγμα. 2) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιθυμεῖ, ὅπως τὸ περὶ τῆς θρησκείας ἐν γένει καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἄρθρον κατὰ τὴν ἡν ἀνέκαθεν ἐν ὅλοις τοῖς συντάγμασιν εἶχε θέσιν προσασώμενον τῶν λοιπῶν ἄρθρων. 3) Ἀπαραίτητον κρίνει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ διασαφηνισθῇ ἐν τῇ σχετικῇ παραγράφῳ τὸ εἰρημένον ἄρθρον προκειμένου περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ἡ διοίκησις διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τακτικῶς συνεροχομένης ἀπ᾽ τοῦ ἔτους ἐκτάκτως δ' ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, πρὸς ἐξέτασιν τῶν γενικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἐκπρόσωπος τῆς Ἱεραρχίας εἶνε ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος. Ἐὰν δὲν καταστῇ δυνατόν νὰ τεθῇ ἡ σχετικὴ φράσις εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, παρακαλεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅπως διὰ ψηφίσματος τῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καθορισθῇ ἢ ἐν λόγῳ διάταξις, ἀπαραίτητος οὔσα ὅπως μὴ ἐγείρονται ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὴ συμβαίνωσιν αἱ προσφάτως ἐπὶ Δικτατορίας γενομένην αὐθαιρεσίαι.

— Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου π. ἔτ. ἐκδοθέν Νομ. Διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐτροποποιήθη τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 ἕτερον τοιοῦτον «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ἐνεργήσῃ δεόντως ὅπως ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου π. ἔτ. ἀφαιρεθῇ ἡ παράγραφος «εἰς χωρία ἔχοντα οἰκογενεῖας κάτω τῶν 50 καὶ εἰς ἐνορίας εὐρισκομένας εἰς μικρὰς νησίδας, δύναται ὁ ἀρχμόδιος Ἱεράρχης, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ χειροτονήσῃ οὐδὲ θεωρεῖ καταλλήλους καὶ μὴ ἔχοντας τάνωτέρω προσόντα καὶ τὴν πρακτικὴν ὡς ἄνω ἄσκησιν».

— Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτ. Μητροπολίτας τῆς Αὐτοκεφ. Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γράψασα ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως μελετωμένου τοῦ ζητήματος τῆς ἐκ τοῦ Ἐκκλησι. Ταμείου μισθοδοτήσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου καὶ ζητηθείσης τῆς τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Νοεμ-

βρίου π. ἔτ. (περὶ Ναῶν καὶ ἐφημερίων), εἰ δυνατόν, ἀποφεύγωσι νέας χειροτονίας καὶ τὴν δι' αὐτῶν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων, ἐξοικονομοῦντες τὰ κενὰ εἴτε διὰ προσφύγων ἱερέων, εἴτε δι' ἐφημερίων τῶν πλησιεστέρων ἐνοριῶν προσωρινῶς, καὶ μὴ προκηρύσσωσιν ἐκλογὰς τακτικῶν ἐφημερίων ἄνευ ἀπολύτου ἀνάγκης, ἀναβάλλωσι δὲ προσωρινῶς τὰς τυχόν προκηρυγμένας τοιαύτας διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους.

— Δημοσιευθέντος ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος διώρισε τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου ἐκ τῶν ἐξῆς Κυριῶν: Εὐγενίας Χρησιᾶδου Ἀντιπροέδρου, Πότης Χατζηπατέρα Ταμίου, Βισλ. Ἰωαννίδου Ἐπόπιδος, Νώτας Γουσιᾶδου Γραμματέως, Εὐανθίας Διαλεκτοῦς Μαρίας Κριμέξη, Μεταξίας Στριγκου, Αἰκατερίνης, Καλογερέση, Μαρίας Ἀντωνάκου, Βισλικῆς Σασλόγλου. Ἡ κ. Δημάρχου διωρίσθη Ἐπίτιμος Ἐφορος ὁ δὲ διακεκριμένος παιδαγωγὸς κ. Ἀριστοτέλης Κουρτίδης Ἐπόπτης τοῦ Ἰδρυματος ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν καὶ μόρφωσιν τῶν τροφίμων αὐτοῦ.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ε. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 10ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Δ. τὸ ἐν λιμένι τῆς Κοινότητος Ἱερακος ναύδριον «Ἅγιος Νικόλαος» ὑπήχθη εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου Ἱερακος τοῦ τέως δήμου Ζάρακου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκης καὶ Σταγῶν διώρισε κατὰ μετάπεμψιν προσωρινὸν ἠγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς «Σταγιάδων» τὸν μοναχὸν τῆς Ἱ. Μονῆς «Βαρολάκων» Μετεώρων Ἰλαρίωνα Βασιλείου ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος τοιοῦτου Παρθενίου Στάμιου Ἱερομονάχου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων διώρισε Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τοῦ τὸν Ἀρχιμ. Ἀγαθονίκου Παπασταματίου.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δ)βρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος, καὶ τῆ 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 298 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Δ. μετατίθεται ὁ παρὰ τῆ Ἱ. Μητροπόλει Κεφαλληνίας Ἱεροκήρυξ Ἀρχιμ. Δημήτριος Θεοδόσης εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Μαντινείας.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 268 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Δ. ὁ ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος κλη-

ιερέως Ἰωάννης Τσάκας ἀπὸ ἀλλόγη τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 π. ἕ. ἀποφάσεως τοῦ ἐπισκ. Δικαστηρίου Θεσσαλιώτιδος κλ. π. ποινῆς.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δ)βρίου π. ἕ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 268 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Δ. ὁ ἐφημέριος Ἔλστανς τῆς ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας κλ. π. Ἀρσιεΐδης Παπαγεωργίου ἀπὸ ἀλλόγη τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 π. ἕ. ἀποφάσεως τοῦ ἐπισκ. Δικαστηρίου Ναυπακτίας κλ. π. ποινῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οἱ ἐν Καίρῳ εὐπρόωτατοι ὁμογενεῖς ἀδελφοὶ Σπερσόπουλοι ἐδήλωσαν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ὅτι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐν τῇ παρὰ τὸ Κάϊρον Ἡλιουπόλει ἀνάγειν καὶ ἐπίπλωσιν ὄρφανοτροφείου, δυνάμει 250 ὄρφανῶν. Ὁ Πατριάρχης ἐν συνεδίῳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὄρφανοτροφείου παρουσίασε τὸν κ. Γ. Σπερσόπουλον ὡς Μέγαν Ἐδεργάτην τοῦ Πατρ. Ὁρφανοτροφείου. Ὑπερ τοῦ Ὁρφανοτροφείου τούτου ἄρθρα συνεχῶς ἀγγέλλονται προσφοράι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἐν τῷ γερμανικῷ τύπῳ δημοσιευθείσας ἀνεκκοινώσεις τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Ρωσίας ἐπιστρέψαντος γερμανοῦ δημοσιολόγου Γκοῦδσμτ, ἡ μπόλσεβικοί, ἀποτυχόντες εἰς τὰς ἀμέσους αὐτῶν κατὰ Ἐκκλησίας ἐπιθέσεις, ἤρξαντο σπανιότερον καταφεύγοντες εἰς τὰ βίαια μέτρα, καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν τρόπον ἔμμεσον. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμφάνις συκοφαντικῶν λιβέλλων δὲν ἐπῆνεγκε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, διότι ὁ λαὸς ἔπαυσε πλέον νὰ τοὺς ἀναγινώσκη Ἐπ' ἰσῆς ἀηδῖαν ἤρχισαν νὰ προξενώσιν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν διανεμόμενα ἀντιθρησκευτικὰ φύλλα. Διὰ τοῦτο προσέφυγον εἰς τὴν ἠθικὴν δυσφήμησιν τοῦ Ρωσικοῦ κλήρου, δι' αὐτῆς ἐπιχειροῦντες νὰ ὑπονομεύσωσιν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν. Ἀνετέθη δὴλα δὴ εἰς εἰδικὸν σῶμα τῆς διαβολῆτος ἀστονομίας Γκεπε Οὐ νὰ παρακολουθῆ ἐπιμελῶς καὶ μιστικῶς πάντα τοὺς κληρικούς, νὰ σκηνοθετῆ ἀγωγὰς καὶ δίκας, καθ' αἶ' μηνύονται κληρικοὶ ἐπὶ μέθῃ καὶ ἠθικαῖς ἀτασθαλίαις προσμαρτυρούμεναις ὑπὸ εὐκόλως ἐξευρισκομένων ψευδομαρτύρων. Ἐννοεῖται ὅτι περὶ πάντων τούτων λεπτομερῶς θορυβεῖ κατ' ἐντολὴν ὁλόκληρος ὁ μπόλσεβικὸς τύπος πρὸς ἀντεκκλησιαστικὴν καὶ ἀντιχριστιανικὴν προπαγάνδαν. Ἐκ παραλλήλου οἱ μπόλσεβικοί ὑποθάλλουν τὰς ἐριδας μεταξὺ τοῦ

κλήρου καὶ πάντα κινεῦσι λίθον πρὸς πολλαπλάσιον τῶν αἰρέσεων. Παρὰ πάντα ὁμοῦ ταῦτα—προσθήτη ὁ γερμανὸς δημοσιολόγος—ἡ τάξις τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ἐργατῶν τηροῦσι τὰς θρησκευτὰς αἱτῶν πεποιθήσεις, εἶνε δὲ ἐκδηλὸς ἡ γενικὴ ἐπὶ τῇ πολιτικῇ ταύτῃ τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας δασαροσκοπία καὶ ἀηδία. Θετικώτερα ζημίαι θρησκευτικῆ ἐπιτελεῖται εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁργανώσεων τῆς ρωσικῆς νεολαίας, μετὰ τὴν τῆς ὁποιᾶς ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα τὸ πᾶν μετέρχεται πρὸς ἐκρίξιόν πάσης θρησκευτικῆς πεποιθήσεως.

— Ἡ ἱ Σύνοδος τῆς ἐν Οὐκραίῳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξέδωκεν Ὑπόμνημα ἀπευθυνόμενον μὲν πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην Βασιλείου τὸν Γ' καὶ τοὺς Μακαριωτάτους πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας Ἱεροσολύμων καὶ πάσας τὰς λοιπὰς ἀγίας αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, περιέχον δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τοὺς κανονικοὺς λόγους τῆς ἀνακηρύξεως κῆς Οὐκραϊνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς αὐτοκέφαλον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΒΙΑΣ

Ἐν Ρίγα ἤρξατο λειτουργεῖν τὸ πρῶτον ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν Σεμινάριον τῆς Λατβίας, ἡ μάλλον, ἐπανελήφθη ἡ λειτουργία τοῦ ἔνεκα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἀργήσαντος Σεμιναρίου, ὅπερ εἶχεν ἰδρυθῆ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1847. Ἡ γλῶσσα τῆς διδασκαλίας εἶνε λατβικῆ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐνεκα τῆς ἐπ' ἐσχάτων πληθῶρας τῶν αἰτήσεων πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκ μέρους προσώπων ἐν χρεῖα διατελούντων τὸ τρίτον, καὶ ἐφιεμένων τῆς συνάψεως καὶ τετάγτου γάμου, ὅπερ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, λαμβανομένου δ' ἅμα ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον, τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν προσφυγίαν ἀώρως ἀπέθανον πλείστοι, ἡ δὲ τελευτῆ τῶν συζύγων ἐδημιούργησε διὰ τοὺς ἐν τῇ ζωῇ ἀπολειφθέντας καὶ ἐν τρίτῳ γάμῳ συνευγενμένους συζύγους κατάστασιν οἰκογενειακὴν καὶ οικονομικὴν ἀνύποιστον, χορηγούσαν ἐπιεικείας, διὰ ταῦτα ἡ ἱ. Σύνοδος τῆς πολωνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνηνέθη εἰς τε τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην καὶ εἰς τοὺς πατριάρχας τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῆς παρακλήσεως ὡς ἀνακινωθῆ εἰς αὐτὴν πρὸς πρᾶξις σήμερον κρατεῖ ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ Κ) Πόλεως καὶ ἐν ἐκάστη τῶν λοιπῶν ὡς πρὸς τὸν δ' γάμον, ποῖα δὲ θὰ εἶνε ἡ στάσις τῶν ἐν περιπτώσει θετικῆς λύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ἐν Πολωνίᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Τὴν ἐν Ἑσθονίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπασχολεῖ ἀπὸ νινος σπουδαιότατον ζήτημα, τὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων. Ἡ ἐσθονικὴ δὴλα δὴ βουλὴ ἐψήφισε νόμον, δι' οὗ μεταβιβάζεται εἰς τὸ κράτος διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγροικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁλόκληρος ἢ εἰς γαίας κτημοσύνη τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἑκκλησιῶν, συμπεριλαμβανομένης, ἐννοεῖται καὶ τῆς Ὀρθοδόξου, ἐξαιρουμένων 50 ἑκταρίων γῆς δι' ἐκάστην ἐνορίαν. Κατὰ τῆς ψήφισεως τοῦ νόμου τούτου ἐν τῇ ἐσθονικῇ βουλῇ ἀντέδρασε πάσῃ δυνάμει ἡ χριστιανικο-δημοκρατικὴ μερίς, ἣτις δὲν ἔπαινε τὰς κατὰ τοῦ νόμου τούτου ἐνεργείας αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν ὀριστικὴν αὐτοῦ κύρωσιν. Οἱ χριστιανοὶ δημοκράται ἐπιμένοντες ὅπως ἀντὶ τῶν 50 ἑκταρίων ὀρισθεῖσαι δι' ἐκάστην ἐνορίαν τῆς τε Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν θρησκευτικῶν ὁμολογιῶν 75 ἑκτάρια, ὑπέβαλον συγχρόνως εἰς τὴν βουλὴν αἴτησιν περὶ διμήνου ἀναβολῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου. Διότι ἐλπίζουσιν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπιτύχῃσι παρὰ τῆς βουλῆς ψήφισμα, καθ' ὃ νὰ προκληθῇ δημοψήφισμα περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φόρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ αὐτοκέφαλος φιλλανδικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν Φιλλανδικὴν Δημοκρατίαν, ἀνήκουσι δ' εἰς αὐτὴν 69,331 ὀρθόδοξοι, ὧν οἱ μὲν 61,773 εἶναι πολῖται Φιλλανδοί, οἱ δὲ 7,556 ξένοι, ἰδίως Ρῶσοι, ὑπῆκοι. Ἡ Ἐκκλησία διαιρεῖται εἰς δύο ἐπαρχίας, τὴν τῆς Καρελίας (50,754 ὀρθόδ.) καὶ τοῦ Βύμποργ (18,577). Ἐδρα τῶν ἐπαρχιῶν τούτων εἶναι αἱ πόλεις Σερομπόλ καὶ Βύμποργ. Ὁ ἐπίσκοπος Καρελίας πρὸς τῷ τίτῳ τούτῳ εἶνε καὶ Ἀρχιεπίσκοπος-πρωθιεράρχης τῆς ὀρθοδόξου Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας. «Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας» εἶναι ἀπὸ τοῦ 1925 ὁ ὑπὸ τῆς τοπικῆς Φιλλανδικῆς Συνόδου ἐκλεγείς σεβ. Γερμανός. Ἡ λειτουργικὴ γλῶσσα ἐν μὲν τοῖς πλείστοις ναοῖς τῆς ἐπαρχίας Καρελίας εἶναι ἡ φιννικὴ, ἐν δὲ τοῖς τῆς Βύμποργ ἢ σλαωνικῇ.

Διὰ τοῦ τόμου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἐκδοθέντος ἐπὶ Πατριαρχοῦ Μελετίου τῇ 9 Ἰουλίου 1923, ἡ αὐτόνομος Φιλλανδικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκηρύχθη τελοῦσα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ διακανονισμὸς τῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐγένετο διὰ νόμου τοῦ κράτους τῇ 14 Ἰαν. 1926. Καίπερ ἀποτελοῦσα ἐκκλησίαν τῆς μειονοψηφίας ἐν τῇ χώρᾳ (ἡ πλειονότης εἶναι λουθηρανοὶ καὶ ἄλλων δογματῶν), ἀλλ' ὅμως εὐρηται εἰς

σχέσεις πρὸς τὴν φιλλανδικὴν πολιτείαν, ἣτις καὶ ψηφίζει ὑπὲρ αὐτῆς τὰς ἀναγκαίους πιστώσεις, ἥτοι διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, πρὸς συντήρησιν τοῦ κλήρου αὐτῆς καὶ τῶν ἐνοριακῶν χορῶν κλπ., εἰς ἐνίσχυσιν τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως κλπ.

Νομοθετικὴ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ τοπικὴ ὀρθόδ. Σύνοδος, ἀποτελουμένη ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ συγκαλουμένη ἀνά πενταετίαν. Καὶ ὁσάκις ὅμως ἤθελε παραστῆ ἀνάγκη συγκαλοῦνται ἕκτατοι Σύνοδοι. Αἱ ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου ἀπαιτούσαι ἐπικύρωσιν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ὑποβάλλονται εἰς κύρωσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ ὄργανα καὶ τὴν κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας. Διαρκῆς ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ «Ἐκτελεστικὴ Λοίσις», ἣς Πρόεδρος μὲν εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, μέλη δὲ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Βύμποργ, εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ κλήρου καὶ εἰς τοῦ λαοῦ, ἀμφοτέρω (οἱ τελευταῖοι) ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῆς Συνόδου ἀνά πενταετίαν, καὶ ὁ Γραμματεὺς, ὅστις εἶνε μέλος διαρκές.

Ἐν τῇ φιλλανδικῇ Δημοκρατίᾳ ὑπάρχουν 4 μοναί, περιλαμβάνουσαι ἢ μὲν 419, ἢ δὲ 53, καὶ ἡ τρίτη 42 μοναχοὺς. Ἡ τετάρτη δὲ μονὴ εἶνε γυναικεία ἀριθμοῦσα 34 μοναχάς. Ὁ βίος τῶν μονῶν τούτων κανονίζεται ὑπὸ ἰδίου μοναχικοῦ κανονισμοῦ, ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τῆς τοπικῆς Συνόδου τοῦ 1922.

Ἡ ἔκδοσις βιβλίων καὶ περιοδικῶν θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ περιεχομένου εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῶν ἁγίων Γεωργίου καὶ Γερμανοῦ, ἢ δὲ τῶν λειτουργικῶν καὶ διδακτικῶν - θρησκευτικῶν βιβλίων εἰς «Ἐπιτροπὴν μεταφράσεως καὶ ἐκδόσεως τῶν λειτουργικῶν καὶ διδακτικῶν βιβλίων ἐν τῇ φιννικῇ γλώσσῃ», ἣτις τὰ ἀναγκαζοῦντα χρηματικὰ μέσα λαμβάνει παρὰ τοῦ κράτους. Σήμερον σχεδὸν πάντα τὰ λειτουργικὰ βιβλία εἶναι μεταπεφρασμένα εἰς τὴν φιννικὴν.

Πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου τῆς ὀρθοδόξου ἐν Φιλλανδίᾳ Ἐκκλησίας λειτουργεῖ ἐν Σερομπόλ ὀρθόδ. ἐκκλησιαστικὸν Σεμινάριον μετὰ ἕξ τάξεων. Ἐν αὐτῷ πλὴν τῶν γενικῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων διδάσκονται καὶ τὰ θεολογικὰ μὲθῆματα ἐν εὐρυτέρῳ πῶς κύκλῳ, διότι παραδίδονται ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἱστορία τῆς θρησκείας, καὶ εἰδικὸν μάθημα πρὸς γνῶσιν τῶν διαφόρων ἐν Φιλλανδίᾳ θρησκευτικῶν ὁμολογιῶν. Τὰ μαθήματα γίνονται ἐν φιννικῇ γλώσσῃ, συντηρεῖται δὲ τὸ Σεμινάριον διαπάναις τοῦ κράτους.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Φιλλανδίας, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἔληξαν ὀριστικῶς αἱ προκύψασαι ἐκεῖ διαφωναίως πρὸς τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Ὑπὸ πάντων ἀπε-

φασίσθη ὅπως γίνῃ δεκτὸν τὸ νέον ἡμερολόγιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἐν Μπροῦκλιν συνεκροτήθη σύνοδος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ρώσων ἐπισκόπων, συμποσουμένων εἰς ὀκτώ. Ἡ σύνοδος αὕτη ἀπεφάσισε νὰ ἀναγνωρίσῃ προωθησάμενην τῆς ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸν σεβ. μητροπ. Πλάτονα, ἐψήφισε τὴν «αὐτονομίαν» τῆς Ἐκκλησίας ταύτης μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐν Ρωσίᾳ, ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς κανονικὴν Σύνοδον τὸ ἐν Κάρλοβιτς κολλέγιον τῶν ὑπὸ τὸν μητροπ. Ἀντώνιον ὑπερορίων Ρώσων ἱεραρχῶν καί, τέλος, ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀρπασάντων τὴν ἐν Ἀμερικῇ ρωσικὴν ἐκκλησιαστικὴν κημοσύνην ὀπαδῶν τῆς συνοδικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μόσχας, ὅπως ἀφαιρέσῃ αὐτὴν ἀπ' αὐτῶν. Ἡ δι' ἀποφάσεως τῶν ἀμερικανικῶν δικαστηρίων μεταβίβασις τῆς κινητῆς καὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς πατριαρχικῆς ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς «συνοδικούς» ἔφερε τοὺς ἀποστερηθέντας αὐτῆς εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, ἥτις θὰ ἦτο ἔτι τραγικωτέρα ἐὰν δὲν προσήρχετο εἰς αὐτοὺς ἀρωγὸς ἡ ἀμερικανικὴ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία, ἥτις ἔδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ σεβ. Πλάτωνος ἕνα τῶν ναῶν τῆς χωρητικότητος χιλίων ἀτόμων ἕναντι τυπικοῦ ἐνοικίου 1 δολλαρίου ἑτησίως.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐτελεύτησεν ὁ ἐν Λβὸβ (Λεοπόλει) τῆς Πολωνίας ἐπίσκοπος τῶν ἐκεῖ οὐνιτῶν Ἰωσήφ Μπογιάν.

—Αἶαν προσεχῶς ὁ ἐν Βαρσοβία νουντίσιος τοῦ Πάπα μονισιῶρος Λάουρη προάγεται εἰς Καρδινάλιον. Τὸ πρᾶγμα σχολιάζων ὁ πολωνικὸς ὀρθόδοξος θρησκευτικὸς τύπος δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ προαγωγὴ αὕτη τοῦ παπικοῦ νουντίσιου ἀπεφασίσθη ὡς ἐπιστεφίς τῶν ἀγῶνων αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς οὐνίας μεταξὺ τῶν ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξων.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας, μεταξὺ Βατικανοῦ καὶ τῶν ρωσικῶν Σοβιὲτ διεξάγονται μυστικαὶ συνεννοήσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐν Ρωσίᾳ ὀπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑποπτεύεται διευκολύνσις τῆς μεταξὺ τῶν Ρώσων ὀρθοδόξων κατολικῆς προπαγάνδας.

—Καθ' ἃ ἀναγράφει ὁ τύπος τῆς Βίλλνας, ὁ τῆς πόλεως ταύτης λατίνος ἀρχιεπίσκοπος μέλλει νὰ παραδώσῃ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου αὐτῆς σειρὰν μαθημάτων προωρισμένων διὰ τοὺς εἰς τὴν οὐνίαν ἐκ τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας παρασυρομένους ὑπὸ τῆς οὐνιτικῆς προπαγάνδας

κληρικούς. Τὸ μέτρον τοῦτο λογίζεται ὑπὸ τῶν κατολικῶν κύκλων ὡς τελεσφορώτερον ἄγον πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅστις εἶναι ἡ δημιουργία κατολικισμοῦ «σλαβικοῦ» ρυθμοῦ, οὐ οἱ ὀπαδοὶ θὰ ὑπάγωνται οὐχὶ ὑπὸ οὐνίας, ἀλλ' ὑπὸ λατίνους ἐπισκόπους πρὸς εὐκολώτερον «ἐκλατινισμόν» τῶν οὐνιτῶν.

—Τὸ Βατικανὸν ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς κατολικούς Πολωνούς καὶ Σέρβους νὰ μετᾶσχῃσι τοῦ ἐν Πράγῃ συνεδρίου τῶν «Σοκόλ» συγκληθέντος πρὸς πανηγυρισμὸν τοῦ Τσέχου ἱεραποστόλου Χούς, δαινοῦ πολεμίου τοῦ Παπισμοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ δόγματος τῶν Χουσιτῶν. Ἐνεκα τούτου αἱ Τσεχοσλοβακικαὶ ὁργανώσεις τῶν «Σοκόλ» περιλαμβάνουσαι πλείονα τῶν 500000 μελῶν ἀπεφάσισαν ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόνως κατὰ τοῦ Βατικανοῦ. Αἱ ὁργανώσεις αὗται εἶναι ἰσχυρόταται καὶ περιλαμβάνουσιν, ὡς γνωστόν, γυμναστικούς καὶ προσκοπικούς συλλόγους ἀποβλέποντας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἰδίαν ἀγωγὴν τῶν νέων.

—Ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία μεταξὺ τῶν ἄλλων μέσων, αἵμα διαθέτει, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀρχῶν τῆς, χρησιμοποιεῖ καὶ τὸν θεσμόν τῶν προσκόπων ἐφαρμοζόμενον εἰς διαφόρους χώρας ὑπὸ τῶν ἐκεῖ δρώντων μοναχικῶν ταγμάτων. Ὅμως τοιούτων κατολικῶν προσκόπων ἐκ Παλαιστίνης ἐπισκεφθεῖσα ἐσχάτως τὴν Ἰταλίαν ἐγένετο δεκτὴ καὶ παρὰ τῷ Πάπῃ.

—Τῇ 28 Ἰουνίου—2 Ἰουλίου π. ἔ. συνῆλθεν ἐν Πράγῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν κατολικῶν διανοουμένων καὶ φοιτητῶν, τῆς ὁποίας μετείχον 750 ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν σλαβικῶν χωρῶν, πλὴν τῆς Βουλγαρίας. Σκοπὸς κύριος τῆς συνελεύσεως εἶχε τεθῆ ἡ ἀνταλλαγὴ σκέψεων ἐπὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ἐπὶ τῶν μέσων τῆς ἐμπροκτου ἐξυπηρέτησεως τοῦ κατολικισμοῦ. Κατὰ τὴν κρίσιν παπικοῦ περιοδικοῦ, ἡ συνέλευσις αὕτη ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι διεπιστώθη κατ' αὐτὴν ἡ σταθερὰ θέλησις πάντων τῶν μελῶν ὅπως ἐργασθῶσι δραστηρίως ἐπὶ ὅλων τῶν πεδίων τῆς κατολικῆς δράσεως, ἀφίνοντα τὴν προτέραν παθητικὴν στάσιν ἢ ὁποία καθίστα ἀχρήστους πολλὰς διανοητικὰς δυνάμεις δι' ὧν θὰ ἠδύνατο καλλίτερον νὰ ἐξυπηρετηθῆ ἡ ἰδεολογία τοῦ κατολικισμοῦ.

—Ἐν τῷ παπικῷ (οὐνιτικῷ) περιοδικῷ «L' Union d' Eglises» ἀναγινώσκωμεν πληροφορίας περὶ ὁργανώσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ τῆς παπικῆς οὐνίας.

Ἐν πρώτοις ἡ «Catholica Unio» ἰδρύθη ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ βενεδικτίνου μοναχοῦ Don Galen χάριν τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ τοῦ κροσηλυτισμοῦ τῶν ἐκ Ρωσίας ἐκεῖσε προσφυγόντων ὀρθοδόξων ῥώσων συνεπέει-

των μπολσεβικικών διωγμών. Ἡ ὄργάνωσις αὕτη εὐλογηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάπα Πίου ΙΑ' ὡς ἔργον «προνοίας» ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βιέννης καρδινάλιου Piffi. Ὡς σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως ταύτης ὠρίσθη γενικώτερον «ἢ διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀγαθοεργίας προαγωγή τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως», ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν βαθμηδὸν καθολικώτερος χαρακτήρ, ἥδη δὲ ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν προστατῶν τῆς τοῖς ἐπιφανεστέρους ἐπισκόπους τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας ὡς π. χ. τοῖς καρδινάλιους πριμάτους τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας Ἰσπανίας, Ἰρλανδίας καὶ τοῖς καρδινάλιους ἀρχιεπισκόπους Παρισίων, Λονδίνου, Βαρσοβίας, Κολωνίας, Φιλαδελφείας κ.λ.π. Ἐθνικαὶ ἐπιτροπαὶ τῆς «Catholica Unio» συνεστήθησαν ἀμέσως ἐνεργείαις τοῦ Don Galen εἰς πλείστας εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ, ὑπάρχει δὲ σκέψεις νὰ ἐπεκταθῶσιν αὐταὶ καὶ εἰς τὰς δημοκρατίας τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἐκ τῶν συλλεγέντων ἐράνων ἐβοήθησαν διάφορα οὐνιτικὰ σεμινάρια καὶ ἰδρύθησαν τέσσαρα νέα, διότι κυριώτερον μέλημά της ἡ Ὄργάνωσις ἔχει τὴν δημιουργίαν κλήρου οὐνιτικοῦ ἄριστα κατηρητισμένου.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

—Ἡ ἐν Wheeling W. γὰ Ἑλληνικῇ Κοινοίῃσι διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Σ. Δ. Στυλιανοπούλου καὶ τοῦ ἀρχιμ. κ. Χρ. Κοντογιώργου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δολλάρια ἐξήκοντα ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλαγαμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν ἐνὸς τῶν ὀρφανῶν τροφίμων.

—Ὁμοίως τὸ ἐν Wheeling W. γὰ 86 τμήμα «Μιλιάδης» τοῦ Συνδέσμου «Ἀχερα», διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Α. Μωραΐτου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δολλάρια 40 ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλαγαμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου.

—Εἰς μνήμην τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κυριακῆς ὃ ἐν Pueblo Colo κ. Ἀναστάσιος Ροῦδόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δραχμὰς ἑπτακοσίας διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἐν Βουλαγαμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑορταζόμενα	Ἦχοι
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
6	ΙΖ' Ματθαίου (Χανααίας)	Κυριακὴ ΙΖ'	ΙΑ' πλ. δ'	
13	ΙΖ' Λουκά (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)	Κυριακὴ ΑΓ' Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Α' α'	
20	ΙΖ' Λουκά (Ἀσώτου)	Κυριακὴ ΑΔ'	Β' β'	
27	Ἀπόκρως	Κυρ. Ἀπόκρως	Γ' γ'	

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐπισκόπου Βοστώνης Ἰωακείμ, Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰ μέσα τῆς διασώσεως αὐτοῦ. Ἐκδίδεται φροντίδι τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Ἐπισκοπῆς Βοστώνης. Βοστώνη 1926.

Δημητρίου Π. Παπούλια, τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Ἀθηνῶν Πανεπιστημίῳ, Βιολογίαις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου Τεύχος Β'. Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου. Ἀθῆναι 1927.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἑλληνικῶν ἐθίμων Συλλογὴ. Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Συνεδρία τῆς 13 Μαΐου 1926. Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ». Ἐξεδόθη τὸ 1στ' τεύχος (τελευταίον τοῦ λήξαντος ἔτους 1926) μετὰ τῶν ἐξῆς περιεχομένων:

Ἀναγραφὴ χρονολογικῆ τῶν ἀπὸ Χριστοῦ ἀρχιερατευσάντων ἐν τῇ γῆσῳ Ἄνδρῳ ὑπὸ Δημ. Π. Πασχάλη. Προσκηνηματικαὶ ὑποθέσεις συζητούμεναι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Αἰθιοπίας τῇ ἀναμίξει Ρώσων καὶ ἀπὸ Ἀρχιμ. Ἀρσενίου Κακογιάννη. — Ἐβδομηροντολογικὰ Μελετήματα ὑπὸ Παναγ. Γ. Μπρασιώτου. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἀβδίου ὑπὸ Βασίλ. Ἀντωνιάδου Καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς. — Καὶ ἄλλιν ἡ ποιητὴς Ἐκπτώσεως ὑπὸ Ἀμίλτα Σ. Ἀλβιζάτου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. — Κριτικὸν καὶ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον. — Ἡ «Θεολογία» ἐκδίδεται πρὸς τὸ παρὸν τετράκις τοῦ ἔτους Τίμημα ἔτησις ἐγγραφῆς: Ἑσπερικοῦ, δρχ. 80. Ἐξωτερικοῦ φρ. 60. Ἀμερικῆς δολλ. 4. Διὰ τοῦς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱεροσπουδαστὰς τὸ ἥμισυ. Ἐκαστον τεύχος τιμ. δρχ 20, φρ. 15, δολλ. 1. Ἀπευθυντέον δι' ἐγγραφῆς: πρὸς τὸν κ. Πέτρον Παλαδόπουλον, Τυπογραφεῖον «Ὁ Φοῖνιξ», Ἀθῆνας, Σταδίου 38.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ ἡγ)συμβούλιον τῆς ἱ. Μονῆς Ὁμβριακῆς Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως 1) δύο ὑδρομυλοὶ τῆς ἱ. Μονῆς κείμενοι παρὰ τὸ χωρίον Παλαμᾶ—Μελιταῖα, 2) εἰς ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Λαουκλῆ—Συριάδη καὶ 3) οἱ ἀνά τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Ὁμβριακῆς ἀγροὶ συμφώνως μετὰ τοῦς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις διακηρύξεως τοῦ ἡγ)συμβουλίου, ὧν δύνανται οἱ βυζυόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἱ. Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δομοκῷ τὴν 6 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην —12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Δομοκοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ὁμβριακῆς τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1927.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπιτεύουσα Ἐπιτροπὴ
Ζ. ΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΑΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἔτησις ἐγγραφῆς
Ἑσπ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3
Τύποις «Φοῖνιξ» ὁδὸς Σταδίου 38, Ἀθῆναι